

Στις άλλες σελίδες

- Κ. Κ. ΙΣΠΑΝΙΑΣ
- ΜΑΗΣ 1968
- ΠΕΟ ΚΑΙ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ
- ΕΚΔΗΛΩΣΗ -ΣΤΑΣΙΝΟΥ-
- ΣΥΝΕΔΡΙΟ Δ. Ν. Δ. ΛΟΪΖΟΥ

ΟΞΥΝΕΤΑΙ Η ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΤΑΣΗ ΣΤΑ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ

Την περασμένη εβδομάδα, η αστυνομία του Ντενκτάς έπιτέθηκε βίαια και θάναυσα έναντι σε γυναίκες που απεργούσαν απαιτώντας τα δικαιώματά τους. Η κατάσταση στα κατεχόμενα είναι τέτοια που μόνο ο καταπιεστικός μηχανισμός του Τουρκικού στρατού και της αστυνομίας συγκρατεί τα πράγματα από του να έξελιχθούν σε άνοιχτη κοινωνική αντίπαράθεση.

Τέσσερα χρόνια ύστερα από την κατοχή και προσφυγοποίηση χιλιάδων ατόμων, η "Αγκυρα" δεν κατάφερε να δημιουργήσει στο βορρά μια οικονομία που να αλειτουργεί ομαλά. Ο πληθωρισμός βρίσκεται σε επίπεδα άνω του 30%, ενώ η άνεργία βρίσκεται σε πολύ ψηλά επίπεδα. Όλα τούτα συνοδεύονται από την καθημερινή και άνοιχτη αστυνόμηση των Τουρκοκυπρίων από τον Τουρκικό στρατό.

Οι Τουρκοκύπριοι έχουν στο μεταξύ επιδείξει μια αξιοσημείωτη δυνατότητα

αντίστασης στην καθημερινή οικονομική εκμετάλλευση. Έχει γίνει πληθώρα δυναμικών και αγωνιστικών απεργιών που καλύπτουν σχεδόν όλους τους τομείς οικονομικής δραστηριότητας.

Η στάση τούτη των Τουρκοκυπρίων εργαζομένων, που αποτελεί την μέχρι τώρα πιο άνοιχτη και δυναμική αντιπολίτευση στα σχέδια της "Αγκυρας" και του ιμπεριαλισμού στην κατεχόμενη σημαντική πίεση πάνω στα κόμματα και τους ηγέτες της αντιπολίτευσης, που αρχίζουν να

παίρνουν πιο καθαρές θέσεις απέναντι στην πολιτική του Ντενκτάς.

Φυσικά πρέπει να αναφερτεί πως ο πολιτικός φορέας που θα πολιτικοποιήσει και θα συντονίσει τους αγώνες των Τουρκοκυπρίων ακόμα έλλειπει. Και είναι βέβαιο πως η "Αγκυρα" θα κάνει το κάθε τι για να παρεμποδίσει και να καταπνίξει μια τέτοια προσπάθεια. Όμως, είναι βέβαιο πως οι αντικειμενικές προϋποθέσεις για να δημιουργηθεί ένας αγωνιστικός και προοδευτικός πολιτικός φορέας στα κατεχόμενα υπάρχουν. Η "Αγκυρα" είναι υποχρεωμένη να καταφεύγει στην τρομοκρατία για να καταπνίξει τη φωνή των Τουρκοκυπρίων.

Οι αγώνες των Τουρκοκυπρίων έναντι στην οικονομική εκμετάλλευση και την καταπίεση του Τουρκικού στρατού, μπορούν να αποχτήσουν τη σωστή πολιτική τους προοπτική, μόνο αν σφυρηλατηθεί μια αγωνιστική ένότητα με τους Έλληνοκύπριους εργαζομένους.

Όταν γίνει αντιληπτό και από τις δυο πλευρές πως οι αγώνες είναι κοινοί, τότε θα γίνει δυνατό να δημιουργηθεί το αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο Τουρκοκυπρίων και Έλληνοκυπρίων. Από τη δική μας την πλευρά, πρέπει να διαλυθούν οποιαδήποτε εθνικιστικά κατάλοιπα απέναντι στους Τουρκοκύπριους.

Είναι η πιο βασική προϋπόθεση για να ανοίξουν οι γέφυρες για οποιαδήποτε συνεργασία.

Πέρα απ' αυτό, η συνεργασία των δυο κοινο-

Συνεργασία των δυο κοινοτήτων

με βάση τα κοινά

συμφεροντα των εργαζομενων

τήτων θα χτιστεί πάνω στα κοινά ασυμφέροντα των εργαζομένων. Ο αγώνας για κοινωνική απελευθέρωση και απαλ-

λαγή από τα ιμπεριαλιστικά δεσμά, είναι ένας αγώνας που από τη φύση ένώνει τις δυο κοινότητες.

Η "ΕΚΦΡΑΣΗ" ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΑ ΤΟΝ σ. ΧΡΥΣΑΝΘΟ ΣΑΒΒΙΔΗ

Στις 5 του Μαιη 1978 ο σ. Χρυσάνθος Σαββίδης πέθανε από καρδιακή προσβολή σε ηλικία 70 χρόνων. Ο σ. Χρ. Σαββίδης ήταν γνωστός σ' ολόκληρο τότ'εργατικό κίνημα για την πολύχρονη και συνεπή του δράση. Πρωτοστάτησε πάντοτε σ' όλους τους εργατικούς και απελευθερωτικούς αγώνες του Κυπριακού λαού, σαν ένας πρωτοπόρος αγωνιστής του σοσιαλισμού.

Ο θάνατος τον βρήκε στις επάλξεις, ενώ ασχολόταν με την καθημερινή κομματική δουλειά στα γραφεία του Σ. Κ. ΕΔΕΚ.

Έχτιμώντας τα τόσα χρόνια αγώνα του συντρόφου που μας άφησε, η Σοσιαλιστική "Εκφραση" τον αποχαιρετά με την ελπίδα και την απόφαση πως πολλοί θα είναι οι συνεχιστές των αγώνων του.

Τώρα, μπορείτε να βρητε τη «Σοσιαλιστική Εκφραση» και στα περιπτερα

...συνεργασία των δυο κοινο-

Οι εργασίες του 9ου συνεδρίου του Κ. Κ. Ισπανίας

Η ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΚΑΡΙΛΛΟ - ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ

Με προσωπική νίκη του Καρίλλο, αλλά με κυριαρχία της άριστερας έκλεισαν οι εργασίες του 9ου συνεδρίου του Κ. Κ. Ισπανίας (του πρώτου που γίνεται στην χώρα μετά από τέσσερες δεκαετίες παρανομίας).

Από την αντιπαράθεση μεταξύ Καρίλλο και άριστερας, το κόμμα των Ισπανών κομμουνιστών βγαίνει πιο ζωντανό, πιο δημοκρατικό και πιο ενωμένο, έστω και αν πολλοί θέλησαν να δούν την διάσπαση και συρρίκνωση του. Το συνέδριο αυτό του Κ. Κ. Ισπανίας αποτελεί ήδη ένα σημαντικό σταθμό στην ιστορία τόσο του ίδιου του Κόμματος όσο και του εργατικού κινήματος γενικότερα, γιατί έδειξε για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, πως ένας κοινοβουλευτικός άνεμος φυσά κόντρα στην «όρθοδοξία» της ηγεσίας και στην γραφειοκρατία της κομματικής οργάνωσης. Ο πρόπος και οι διαδικασίες με τις οποίες διεξήχθησαν ή προσυεδριακή και συνεδριακή συζήτηση στο ΚΚΙ δείχνουν πως η βάση ξαναποκτά την προσωπικότητά της και την δυνατότητα αυτοπροσδιορισμού της μετά από μια μακρά περίοδο σταλινικής και σχεταριστικής πολιτικής της που καταδίκασε αυτή την βάση σε εκτελεστικό μηχανισμό κατακόρυφων εντολών.

Τα δέυμαχο σημεία πάνω στα οποία διεξήχθη η προσυεδριακή και συνεδριακή συζήτηση (πολλές φορές άρκετά σκληρή) δεν ήταν λίγα. Αυτό όμως που ανέβασε το θερμόμετρο του συνεδρίου σε κορυφαία σημεία ήταν τὸ Ζήτημα του χαρακτήρα του Κόμματος και πιο συγκεκριμένα η εισήγηση του Καρίλλο για εγκατάλειψη του δρου «Μαρξιστικό - Λενινιστικό» και η αντικατάσταση του με τὸν προσδιορισμό του Κόμματος ὡς «Μαρξιστικού Έπαναστατικού και Δημοκρατικού». Η θέση του Καρίλλο πέρασε τελικά στο συνέδριο με ὄχι λίγες δυσκολίες. 968 αντιπρόσωποι ψήφισαν την πρόταση του Γ. Γ., ενώ 248 ψήφισαν ὄπερ του να παραμείνει τὸ ΚΚΙ ὡς ἓνα «Μαρξιστικό - Λενινιστικό» Κόμμα.

Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι η τερπασία πλειοψηφία των αντιπροσώπων που ψήφισαν

σαν ἐνάντια στή γραμμή Καρίλλο προέρχονται ἀπὸ τὸ κόμμα τῆς Καταλάνιας πὸ ἀποτελεῖ τὸ μαζικότερο και δυναμικότερο κομμάτι τοῦ Κ. Κ. Ισπανίας.

Ο Γεν. Γραμματέας τοῦ Κ. Κ. Ι. τόνισε πὸς τὸ «κόμμα μας ἀρνεῖται ὡς ἔξοχο πρὸς τὸν Μαρξισμό, τὸ σταλινικό και γραφειοκρατικό φαινόμενο, πορὸς τις ἱστορικές αἰτίες πὸς τὸ προκάλεσαν. Ἀρνεῖται ἐπίσης νὰ δεχθεῖ πὸς ὁ λενινισμός ἀποτελεῖ τὸν Μαρξισμό τῆς ἐποχῆς μας». Τὸ ΚΚΙ εἶναι ἓνα κόμμα «πᾶλης» και «κυβέρνησης», «μαζικό» ὄλλα και «νέου τύπου».

Ο ἀντιπρόσωπος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικής Ένωσης ἐξαπέλυσε ἐπίθεση ἐνάντια στή γραμμή τοῦ ΚΚΙ ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ θῆμα τοῦ συνεδρίου και μάλιστα σὲ ὀξύ τόνο. Ὁταν εὐκολο γιὰ κάθε ἄνθρωπο τῆς ἀριστερας νὰ χειροκροτῆσει αὐτὴ τὴν ἐπίθεση ἂν ὑπῆρχαν ὄ αὐτὴν τὰ στοιχεία πὸς θὰ ἔκαναν πιστευτὴ τὴν διάθεση τῆς ηγεσίας τοῦ ΚΚΣΕ νὰ ὑπερασπιστεῖ μιὰ πραγματικὴ ἐπαναστατικὴ γραμμὴ στήν Ἰσπανία, ἢ τουλάχιστο τὰ στοιχεία μιᾶς σοβαρῆς και βαθιᾶς ἀνάλυσῆς πὸς θὰ ἐσακέπαζε τὸν σοσιαλ-δημοκρατικό χαρακτήρα τοῦ εὐρωκομμουνιστικοῦ συμβιβασμοῦ. Ὅμως τὰ στοιχεία αὐτὰ δὲν ὑπάρχουν.

Γιὰ τοὺς «λενινιστές» τοῦ συνεδρίου τὸ σημείο ἀναφορᾶς ὑπῆρε και εἶναι ἡ τοξική φύση τοῦ Κόμματος. Ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἱστορικὴ παράδοση και τὸ διεθνὲς κομμουνιστικό κίνημα δὲν εἶναι λιγώτερο ἐπικριτικοί ἀπὸ τὸν Καρίλλο, ὅμως ἐκφράζουν μιὰ σοβαρὴ ἀνησυχία γιὰ τὴν θεωρία και τὴν πρακτικὴ τοῦ Κόμματος. Τὸ πρόβλημα γι' αὐτοὺς δὲν εἶναι τόσο ἂν θὰ ἐγκαταλείφθει ἢ ὄχι, μερικὰ ἢ ὄστὸ ὀυλό τῆς ἢ λενινιστικὴ ἀντίληψη (πρᾶγμα ἐξ ἄλλου ὀρκετὰ φορμαλιστικό). Αὐτὸ πὸς ἔχει σημασία εἶναι νὰ κατοχυρωῖσει τὸ κόμμα ἐκείνες τις θεωρητι-

κές ἐπιλογές ἀνάλυσης ὡστε νὰ εἶναι πάντα σὲ θέση νὰ δίνει τὴν σωστὴ ὑπαλλακτικὴ λύση πὸς ἀπαιτοῦν σὲ κάθε φορὰ ἀντικειμενικῆς ἢ ὑποκειμενικῆς συνθήκης γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐπαναστατικοῦ προταίσοῦ.

Ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐνότητα, ὀι λενινιστές (λιγώτερο ἀντι-

να ὀνογκοῖες γιὰ τὸ κόμμα εἶναι ἐνωμένο ὄσο ποτὲ ὄλλοτε». Μιὰ ἐνότητα διαλεκτικὴ και γιὰ τὸ ὄχι, ἐπαναστατικὴ.

Ἀσφαλῶς δὲν λείπουν ὀι αἰτίες γι' αὐτὴ τὴν νοστροπία τῆς βάσης. Ἐνα παιοστό μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ 50% τῶν μελῶν τοῦ κόμματος ἀποτελεῖ νέο αἷμα. (Ἀπὸ τις 200.740 μέλη

ὄλλες δυνάμεις τῆς δουλειᾶς και τῆς διανόησης»;

Ἡ πλειοψηφία τοῦ Καρίλλο δὲν περίμενε ὄτι τὸ πρόβλημα θὰ προκαλοῦσε μεγάλο θόρυβο. Ὅμως ἀκριβῶς πᾶνω ὄ αὐτὸ ἡ ἀριστερὰ ἔδωσε τὴν πιὸ μεγάλη τῆς μάχη. Τὸ συνέδριο χωρίστηκε σχεδὸν στή μέση, ἢ πλειοψηφία πῆρε λίγο περισσότερους ἀπὸ 700 ψήφους.

Ἡ συμφωνία τῆς «Μανκλόα» ὑπῆρε ἐπίσης ἀντικείμενο ὄξείας συζήτησης ἀπὸ τὸ συνέδριο. (Εἶναι ἢ κοινὴ συμφωνία μεταξὺ τῶν κομμάτων τῆς ἀριστερας και τῆς δεξιᾶς στήν Ἰσπανία. Κάπὶ ὡς τὴν συμφωνία τῶν ἔξη στήν Ἰταλία. Ὅ ἱστορικός συμβιβασμός τῆς εὐρωκομμουνιστικῆς ἀντίληψης).

Ἡ θέση αὐτὴ γιὰ τὸν Καρίλλο εἶναι κάπὶ ὡς τὸ «πολεμικό ὄλογο». Εἶναι ὄ ἄξονας τῆς πολιτικῆς πού γραμμῆς γιὰ «σταθεροποίηση» τῆς ἱσπανικῆς οἰκονομίας και πολιτικῆς.

Ἀντίθετα, γιὰ τὴν ἀριστερὰ ὄτου κόμματος ἢ συμφωνία

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ: Τὸ ἄρθρο δὲν ἀπχεῖ ἀκριβῶς τις ὄψεις τῆς Σ. Ε. πᾶνω ὄστὸ θέμα τοῦ Εὐρωκομμουνισμοῦ και εἰδικότερα τῆς ἐξέλιξης τοῦ Κ.Κ. Ισπανίας. Τὸ δημοσιεύουμε, ὄμως, μέσα ὄστὸ πλαίσιο τῆς συζήτησης πὸς τοχτικό διεξάγεται μέσα ὄστὸς στήλες τῆς Σ. Ε. σχετικά με τὴν περσία τοῦ Εὐρωκομμουνισμοῦ. Πρᾶπει ἐπίσης νὰ ἀναφέρομε πὸς ὄρισμένο κομμάτι τοῦ ἄρθρου ἔχουν ἀφαιρεθῆ ἀπὸ ἔλλειψη χώρου. Παρ' ὄλο τούτο φρεντίσαμε εἶναι πὸς τὸ τί ἀφαιρέθηκε νὰ μὴ ζημιῶνε τὸ ἄρθρο, και τὸ σπουδαιότερο νὰ μὴ ὄλλοιῶνε τις ὄψεις τοῦ συγγραφέα.

σοσιαλιστές) ἀπὸ τὸν Καρίλλο, πὸς στήν ὄμιλία του ἔκανε μιὰ ὄχι και τόσο ἀντικειμενικὴ κριτικὴ ὄστὸ Π.Σ.Ο.Ε.) εἶναι ὄπερ τῆς, μὰ ὄμως ὄπως τὴν ἔχουν πραγματοποιήσει στήν Καταλάνια — σὲ ἐπίπεδο βάσης — με τοὺς σοσιαλιστές. Μὲ κάποια δόση εἰρωνίας ὄπενθῦμεσαν ὄστὸ συνέδριο γιὰ τὸ θέμα τῆς «δημοκρατικῆς πιστευτῆτας» ὄτι ὄ «λενινισμός» τῆς Καταλάνιας παίρνει περισσότερους ψήφους ἀπὸ τὸν «μὴ λενινισμός» τῆς ὄπόλοιπης Ἰσπανίας. (Εἶναι γνωστό, ὄτι ἢ μισὴ ἐκλογικὴ δύναμη τοῦ ΚΚΙ βρίσκεται ἀκριβῶς ὄ αὐτὴ τὴν ἐπαρχία).

Ἀξιοσημείωτη ὑπῆρε ἢ πλήρης τήρηση τῶν δημοκρατικῶν διαδικασιῶν στήν αἴθουσα τοῦ συνεδρίου. Καμιὰ ἀπόφαση ἢ ἐπικύρωση δὲν ὑπῆρε τυπικῶς. Ἀπόδειξη τούτου εἶναι τὸ γεγονός, ὄτι και ὀι 15 θέσεις τοῦ βασικοῦ ἐγγράφου πὸς κατέβασε ὄ Καρίλλο ἔτυχαν τροποποιήσεων. Και παρόλο πὸς ὀι τροποποιήσεις αὐτῆς δὲν ὄλλαξαν και πολὺ τὸ ὄυσιαστικό περιεχόμενο, γιὰ τὴν ἀριστερὰ «ἀντιπολίτευση» βρισκόταν σὲ μειοψηφία, ἐν τούτοις ἢ σημασία τοῦ γεγονότος εἶναι τερπασία γιὰ τὴν συζήτηση ἦταν ὄυσιαστικὴ, γιὰ τὸ ὄ αὐτὴν πῆραν μέρος ὀι ἀντιπρόσωποι τῆς βάσης και γιὰ τὸ συνέδριο κράτησε σὲ ψηλὸ βαθμὸ ὄλες τις δημοκρατικῆς διαδικασίες.

Μπορεῖ μὲν ὄ Καρίλλο νὰ ἐνοσθῆκε γραμματέας, μὰ ὄχι πᾶ ὡς και πρῶτα.

Ὅ θρίαμβος ὄστὸν ὄποιο ὄ ἴδιος ἢλιπιζε — ἢ ἀντίληψη τοῦ χαρισματοῦ ἢ γέτη πὸς κυριαρχεῖ ὄκόμο — στήν ἀντίληψη τῶν παλιῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος — δὲν ἢλθε.

Κι' αὐτὸ ὄχι, γιὰ τὸ ΚΚΙ ἔχει μέσα του γραμμῆς ριζικὰ ἀντίθετες ἀπ' αὐτῆς τῆς σπαιλιᾶς ηγεσίας, ὄλλα γιὰ τὸ αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ κόμμα αἰσθάνεται (μετὰ ἀπὸ δεκαετίες παρανομίας) ὄτι πολὺ κράτησε ἢ περίοδος τῆς μὴ συμμετοχῆς τῆς βάσης στή διαδικασία λήψης τῶν ἀποφάσεων.

Ὅταν ἓνας ἢ γέτης τῆς παλιᾶς φρουρᾶς κάλεσε τὸ κόμμα σὲ ἐνότητα, ἢ ἀπάντηση τῆς ἀριστερας ἦταν πὸς ὀι ἐκκλήσεις γιὰ ἐνότητα δὲν εἶ-

τοῦ κόμματος, τὸ 40% γράφτηκαν μετὰ τὸ 1970). Εἶναι στοιχεῖα αὐτοὶ πὸς ἀναπτύχθηκαν πολιτικά και ἰδεολογικά ἔ-

Εὼ ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς σταλινικῆς διαστρέβλωσης και τοῦ πολιτικοῦ σχεταρισμοῦ.

Μιὰ δεῦτερη αἰτία εἶναι ἢ ἴδια ἢεὐρωκομμουνιστικὴ θεωρία πὸς ἔχει ὡς κῆριο ὄυλό τὸν ἴδιο τὸν Καρίλλο. Ἡ πολιτικὴ τῆς δημοκρατικῆς ἀνάπτυξης (ὄστὸ πλαίσιο τοῦ ὄστικοῦ μοντέλου) τῆς πᾶλης γιὰ τὴν σοσιαλιστικὴ ὄλλαγή πὸς ἀποτελεῖ τὸν ὄξονα τῆς στρατηγικῆς τοῦ ΚΚΙ, δὲν ἦταν δυνατό νὰ μὴν ἔχει τὸ καταλυτικὰ τῆς ἀποτελέσματα και ὄστὸ ἴδιο τὸ κόμμα μέσα. Δὲν μπορεῖς νὰ ζητᾶς δημοκρατικὴ συμπεριφορὰ τοῦ κόμματος ὄπρς τὰ ἔξω και νὰ μὴν τὴν δίνεις πρὸς τὰ μέσα.

Μιὰ τρίτη αἰτία εἶναι ἢ μαζικὴ θέληση τοῦ ἱσπανικοῦ λαοῦ γιὰ ὄποκεντρωτισμό τῆς ἔξουσίας και γιὰ ἀνάπτυξη τῆς πολιτικῆς δημοκρατίας, πὸς ὄπως εἶναι γνωστό, δὲν ἔφτασε σὲ τόσο «ψηλὰ» ἐπίπεδο μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Φράγκο.

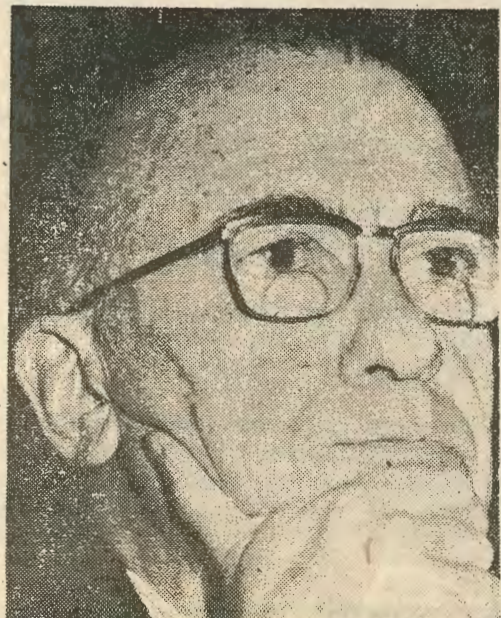
Ὅπως γράσαμε στήν ἀρχὴ τοῦ ἄρθρου μας, τὰ δέυμαχο σημεία πᾶνω ὄστὸ ὄποια διεξήχθη ἢ συνεδριακὴ συζήτηση δὲν ἦταν λίγα. Ἐτοι πέρα ὄπὸ τῆ συζήτησης γι' ὄπὸν χαρακτήρα τοῦ κόμματος ἓνα ὄλλο Ζήτημα πὸς διαίρεσε τὸ συνέδριο σὲ δύο και πὸς μετέβαλε τὴν συζήτηση σὲ σκληρὴ μάχη, ἦταν τὸ ἐρώτημα: Ποιὰ δύναμη πρᾶπει νὰ ἀποτελεῖ τὸν κυρίαρχο μοχλὸ γιὰ τὴ δημοκρατικὴ και σοσιαλιστικὴ ὄλλαγή. Ὅι «δυνάμεις τῆς δουλειᾶς ἢ τῆς διανόησης» ἢ «ἢ εργατικὴ ἢτάξη» ἐνωμένη με τις

αὐτὴ μπορεῖ και πρᾶπει νὰ εἶναι «μόνο μιὰ βάση προσωρινὴ γιὰ ἓνα πολιτικὸ και οἰκονομικό σχέδιο τῆς ἀριστερας πᾶς προχωρημένα και ἐπεξεργασμένο».

Αὐτὸ πὸς ἔχει σημασία, τόνισαν ὀι ἀντιπρόσωποι τῆς Καταλάνιας, εἶναι νὰ καταλάβομε ὄτι ἢ εργατικὴ τάξη πρᾶπει μὲν νὰ παραμείνει σῆμερα ὄ αὐτὸ τὸν συμβιβασμό, ζητώντας ὄμως συγκεκριμένα ἀνταλλάγματα και διατηρώντας τὴν αὐτονομία τῆς και, ἀπορρίπτοντας τὴν δυνατότητα «ἐξυγίανσης» τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος. Ἡ συμφωνία τῆς Μανκλόα πρᾶπει νὰ εἶναι μιὰ βάση πᾶλης και ὄχι «κοινῆς ἀνάπτυξης με τὴν κεφαλαιοκρατικὴ τάξη».

Μὲ αὐτῆς τις θέσεις τὸ συνέδριο κατᾶφερε νὰ ὄλλάξει σχεδὸν ὄλοκληρωτικὰ τὴν εἰσήγηση τοῦ Καρίλλο ἀποδείχνοντας γιὰ μιὰ ὄκόμο φορὰ τὸν κυριαρχικό του ρόλο ὄστὸ κόμμα.

Φάνηκε τελικά ὄτι ἢ τοχτικὴ τῆς ἀριστερας ὄστὸ συνέδριο ὑπῆρε ὄσωστὴ και συνεπῆς. Ἐλλαξε ὄστὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ τις ὄρχικῆς θέσεις τοῦ βασικοῦ ἐγγράφου κυριαρχώντας σὲ ὄλες τις συζητήσεις τῶν ἐπαρχιακῶν συσκέψεων και τῶν ἐπιτροπῶν δουλειᾶς. Κινήθηκε με τὴν σιγουριά πὸς ἢ πλατφόρμα πᾶνω στήν ὄποιο ἔπρπε νὰ σπρηχθεῖ τὸ συνέδριο δὲν μποροῦσε νὰ ἦταν ἢ ἀρχικὴ εἰσήγηση τοῦ Καρίλλο.

Ὅ Σαντιάγο Καρίγιο

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ Τουρκοκυπρίων εργατών που υπάγονται στην Τούρκ-Σέν με την άστυνομία του Ντεκτάς είναι ένα πολύ σημαντικό γεγονός. Η κυπριακή άριστερά έχει υποχρέωση να έχτιμηση σωστά την ολοένα αυξανόμενη ένταση της ταξικής σύγκρουσης στα κατεχόμενα και ν' απλώσει ανοιχτά το χέρι στις τουρκοκυπριακές μάζες. Έχουμε πει πολλές φορές πως οι αντικειμενικές συνθήκες για τη σύμπληξη ενός ενιαίου μετώπου ενάντια στην κατοχή και την εκμετάλλευση υπάρχουν. Αυτό που απομένει είναι η θαρραλέα προώθηση ενός συγκεκριμένου πρακτικού προγράμματος της άριστερας για να κερδηθούν οι τουρκοκυπριοί εργάτες στον κοινό αγώνα, για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη ανάμεσα στους καταπιεσμένους, για να εξαλειφτεί σιγά σιγά το διακοινωνικό μίσος και η προκατάληψη. Ήδη οι ηγέτες της τουρκοκυπριακής αντιπολίτευσης απρώνονται ολοένα και πιο άριστερα, αρχίζουν πια να μιλούν ανοιχτά ενάντια στις ΝΑΤΟϊκές λύσεις και τη διχοτόμηση. Είναι καιρός να επιδιωχτούν επαφές για εξακρίβωση των συγκεκριμένων προθέσεων της τουρκοκυπριακής αντιπολίτευσης και τη διερεύνηση της δυνατότητας συντονισμού της δράσης της κυπριακής άριστερας.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΛΤΟ ΜΟΡΟ

Η δολοφονία του Άλτο Μόρο από τις «Ερυθρές Ταξιαρχίες» στην Ιταλία άρχισε κιόλας να φέρνει τα αποτελέσματά της. Ήδη η κυβέρνηση Αντρέotti άρπαξε την ευκαιρία και προσπαθεί να περάσει «αντιπρομοκρατικούς» νόμους, νόμους που θα περιορίζουν τα δικαιώματα των πολιτών και θα αυξήσουν το δικαίωμα της άστυνομίας να επέμβει στην ιδιωτική ζωή των απλών ανθρώπων. Τέτοιοι νόμοι γίνονται μεν με τη δικαιολογία της πάταξης της τρομοκρατίας αλλά όπως οπωσδήποτε θα χρησιμοποιηθούν ενάντια στο εργατικό κίνημα. Η επιβολή τέτοιων νόμων γίνεται σχετικά εύκολη για τη δεξιά γιατί οι πλατειές μάζες, αγανακτισμένες από τρομοκρατικές ενέργειες όπως η δολοφονία, δέχονται την «ανάγκη» για σκληρούς νόμους για την πάταξη της τρομοκρατίας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι σε τοπικές εκλογές που έγιναν μετά την δολοφονία, το Κ.Κ.Ι. μείωσε σημαντικά την εκλογική του δύναμη. Υπάρχουν φυσικά και άλλοι λόγοι γι' αυτό αλλά και η δολοφονία έπαιξε σημαντικό ρόλο. Η κίνηση της Ιταλικής κοινωνίας προς τα δεξιά βοηθήθηκε γενικά από τη δράση των «Ταξιαρχιών». Για τους μαρξιστές, όπως τονίσαμε επανειλημμένα από τις στήλες της «σ.ε.», η ατομική τρομοκρατία αποτελεί έγκλημα ενάντια στην εργατική τάξη και την επανάσταση, άσχετα από τις προθέσεις ή τη κίνητρα των τρομοκρατών. Πολύ περισσότερο δεν πρέπει να συγχίζετα η ατομική τρομοκρατία με την επαναστατική βία, τη βία που αναπόφευκτα υπάρχει στις συνθήκες μιας επανάστασης.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑ

Η «Σημερινή» έδωσε υπερβολικά μεγάλη δημοσιότητα στον πρώην Βασιλέα Κωνσταντίνο με άφορμή τις πληροφορίες για δράση του στη Γερουσία των ΗΠΑ σχετικά με το εμπόριο. Αυτό το γεγονός δεν είναι κάτι τυχαίο. Αντανακλά το κλίμα άνησυχίας που επικρατεί μέσα στη δεξιά για το μέλλον της στην Ελλάδα. Γιατί παρ' όλη τη φαινομενική πολιτική σταθερότητα της Κυβέρνησης Καραμανλή ή Ελληνική δεξιά δεν στέκει γερά στα πόδια της. Η άνοδος της δύναμης της άριστερας και ιδιαίτερα του ΠΑΣΟΚ, τα οικονομικά πρόβλήματα και η κοινωνική αναταραχή σπρώχνουν την άρχουσα τάξη σε μια αναζήτηση εναλλακτικών λύσεων. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια πρέπει να τοποθετηθεί και ο τελευταίος ανασχηματισμός της Ελληνικής Κυβέρνησης.

Έτσι η «Σημερινή» που εσχιζεί υποκριτικά τα μάτια της για τον αναχρονιστικό ρόλο της Κυπριακής Εκκλησίας (πράγμα που αν το έκαμνε ειλικρινά θα μας εύρισκε στο πλευρό της) είναι διατεθειμένη να συμβάλει στην ανύψωση του κύρους ενός Έξι Ισού απηρχαιομένου θεσμού, του θεσμού της Βασιλείας στην Ελλάδα αν αυτό θα συμβάλει στην σταθεροποίηση της αντιδράσης. Τη στιγμή μάλιστα που ο Έλληνικός λαός απαλλάχτηκε από αυτό το θεσμό με την συντριπτική πλειοψηφία του δημοψηφίσματος.

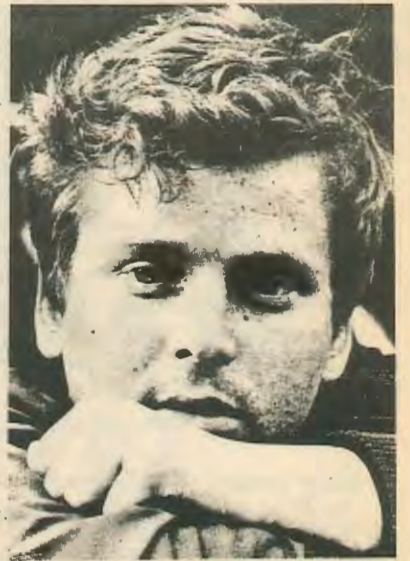
Η Επανάσταση του Μάη 1968

Η επανάσταση του Μάη 1968 στην Γαλλία πριν από ακριβώς δέκα χρόνια, που είχε και άμεσα επακόλουθα τότε σε όλκληρη την Ευρώπη — Αγγλία, Γερμανία, Ιταλία και Τσεχοσλοβακία — είναι ένα πολυσήμαντο ιστορικό γεγονός που επηρέασε βαθιά την πορεία και την σκέψη της Ευρωπαϊκής Επανάστασης.

Ο Μάης του 1968 έσπασε άπρόοπτα για όλους, σε μια Γαλλία κάτω από την σταθερή πολιτική κυβέρνηση του στρατηγού Ντεγκώλ και κάτω από οικονομικές συνθήκες σχετικής ευημερίας. Η οικονομική κρίση που υπέστη το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα στις αρχές της δεκαετίας του 1970 δεν είχε ακόμα εμφανισθεί. Η ανεργία και ο πληθωρισμός ήταν σε επίπεδα πολύ χαμηλά. Έτσι ήταν από τους εργάτες και τις οργανώσεις τους που άρχισε ο Μάης του 1968, αλλά από την Νεολαία και το φοιτητικό κίνημα των πανεπιστημίων του Παρισιού. Μετά πήρε μαζί της, η εξέγερση αυτή, και εκατομμύρια άτομα από όλες τις οικονομικές τάξεις και ηλικίες.

Ο Μάης του 68 ήταν μια πολιτο - πολιτιστική εξέγερση που οδήγήθηκε μετά σε συγκεκριμένες ταξικές διαστάσεις. Το πνεύμα που επικρατούσε γενικά ήταν ένα πνεύμα υπέρ της αλλαγής της ποιτικής ζωής της κοινωνίας. Για την αλλαγή του περιβάλλοντος, της πολιτικής και πνευματικής ζωής της καπιταλιστικής κοινωνίας. Καταλύτης των γεγονότων υπήρξε το φοιτητικό κίνημα. Αυτή ήταν η γενιά που είχε μεγαλώσει στην ευημερία της μεταπολεμικής περι-

λών τιμών και χωρίς ανεργία, δυσκολεύτηκε να συλλάβει τις ποιτικές διεκδικήσεις των φοιτητών και διανοουμένων. Μάλιστα οι ηγέτες των κομμάτων αυτών δεν έχασαν καιρό να κατηγορήσουν τους φοιτητές για τυχοδιωκτισμό και αναρχισμό. Οι θεωρίες του Μαρκούζ, ενός φιλοσόφου της Σχολής της Φρανκφούρτης, κατηγορήθηκαν για αστικές, όπως γενικά όλο το φοιτητικό κίνημα και οι διεκδικήσεις του. Η θέση της εργατικής τάξης όμως και πολλά άλλα κοινωνικά στρώματα γρήγορα τάχθηκαν υπέρ των φοιτητών και αυτό πήρε τέτοιες διαστά-

ΚΟΝ ΜΠΕΝΤΙΣ

στηριζόμενη στα εκατομμύρια των εργαζομένων άπεργών. Σαν υπήρξε, πιθανό να της παραδίνονταν ή κεντρική έ-εουσία, χωρίς οποιαδήποτε αν-

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΤΕ

σεις που αναγκάστηκαν οι εργατικές ηγεσίες, καθυστερημένα, όπως σε πολλές άλλες ιστορικές περιπτώσεις, να κατεθούν και αυτές.

Όταν η άστυνομία κατάλαβε την Σορβόνη στις 10 του Μάη, την ίδια νύχτα οι φοιτητές έστησαν οδοφράγματα

ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΑΗ

όδου αλλά και που επηρεάστηκε από την ίδια αυτή την ευημερία και την οστεία ζωή της αναπτυγμένης καπιταλιστικής κοινωνίας. Αυτή ήταν η γενιά που έζησε τις αποικιακές επαναστάσεις στην Αλγερία, στην Κούβα, το Βιετνάμ, την Κίνα, που τόσο έντονα εξέφραζαν την ωμότητα του καπιταλιστικού πολιτισμού. Ήταν μια γενιά που ήγειρε όχι μόνο ύλικές διεκδικήσεις αλλά και βασικά υπαρξιακά ποιτικά ζητήματα για όλη την κοινωνία. Όλα ήταν κάτω από αμφισβήτηση για τον τρόπο που επηρέαζαν την ποιτική και πνευματική ζωή του ανθρώπου — παιδεία, δικαιοσύνη, κράτος, οικογένεια, οικονομική πρόοδος κ.τ.λ.

Η εργατική τάξη στην Γαλλία, κάτω από την ηγεσία των παραδοσιακών της οργανώσεων, Σοσιαλιστών και Κομμουνιστών, σε μια περίοδο χαμη-

στηριζόμενη στα εκατομμύρια των εργαζομένων άπεργών. Σαν υπήρξε, πιθανό να της παραδίνονταν ή κεντρική έ-εουσία, χωρίς οποιαδήποτε αν-

στηριζόμενη στα εκατομμύρια των εργαζομένων άπεργών. Σαν υπήρξε, πιθανό να της παραδίνονταν ή κεντρική έ-εουσία, χωρίς οποιαδήποτε αν-

στηριζόμενη στα εκατομμύρια των εργαζομένων άπεργών. Σαν υπήρξε, πιθανό να της παραδίνονταν ή κεντρική έ-εουσία, χωρίς οποιαδήποτε αν-

στηριζόμενη στα εκατομμύρια των εργαζομένων άπεργών. Σαν υπήρξε, πιθανό να της παραδίνονταν ή κεντρική έ-εουσία, χωρίς οποιαδήποτε αν-

στηριζόμενη στα εκατομμύρια των εργαζομένων άπεργών. Σαν υπήρξε, πιθανό να της παραδίνονταν ή κεντρική έ-εουσία, χωρίς οποιαδήποτε αν-

στηριζόμενη στα εκατομμύρια των εργαζομένων άπεργών. Σαν υπήρξε, πιθανό να της παραδίνονταν ή κεντρική έ-εουσία, χωρίς οποιαδήποτε αν-

στηριζόμενη στα εκατομμύρια των εργαζομένων άπεργών. Σαν υπήρξε, πιθανό να της παραδίνονταν ή κεντρική έ-εουσία, χωρίς οποιαδήποτε αν-

Τα συνδικάτα κέρδισαν από τον Μάη του 68 όρισμένες κατακτήσεις — συνδικαλιστικά δικαιώματα μέσα στις επιχειρήσεις, αδείξεις και μίνιμουμ ημερομίσθια. Άλλά δεν είναι αυτά τα σημαντικά ιστορικά κατάλοιπα πού άφησε ο Μάης του 68. Ο Μάης του 68 ήταν, εκτός από ένα γερό κτύπημα γενικά, ενάντια στην καπιταλιστική κοινωνία και τις αξίες της, και μια καινούργια προσέγγιση του θέματος της κοινωνικής αλλαγής στην σημερινή κοινωνία. Ήταν η άρχή που τόνισε τον ρόλο στον αγώνα και των Γυναικών και των Νέων, των Οικολόγων και των εθνικών μειονοτήτων. Όλα αυτά τα κινήματα πήραν μια τεράστια ώθηση και σήμερα ενισχύουν το εργατικό κίνημα.

Πέραν απ' όλα όμως, ο Μάης του 68 έδειξε τις αδυναμίες των παραδοσιακών ηγεσιών της εργατικής τάξης και την πιο προχωρημένη από την ηγεσία της, ωριμότητα της ίδιας της εργατικής τάξης.

“Ελληνοχριστιανισμός” - εκδηλωσή “Στασίνου” και η δεξιά

Είναι πολύς καιρός που άρχισε να γίνεται λόγος στην Κύπρο για τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη. Ο όρος αυτός άρχισε να χρησιμοποιείται πλατειά, αρχικά από μια μερίδα της δεξιάς, για να επεχταθεί αργότερα σε πιο εύρεια κλίμακα, με τις θέσεις που πήραν ύποστηρίζοντας τον όρο ο ένας μετά τον άλλο διάφορες

προέκυψε μια ευρύτερη πολιτική και κοινωνική κοσμοθεωρία, όπως έκαιυπτόταν πίσω από τον όρο «ένωσις» ένα φασιστικό σχήμα της δεξιάς για ολόκληρα χρόνια. Οι ανάγκες που απρόχωνουν την δεξιά της Κύπρου να κατοχυρώνεται πίσω από τον «ελληνοχριστιανισμό» είναι οι τεράστιες ιδεολογικές της αδυναμίες που

και οικονομικά προβλήματα στο λαό με αποτέλεσμα να υπάρχει μια στροφή, εργαζομένων κυρίως, σε εναλλακτικές αγωνιστικές λύσεις. Με τον ελληνοχριστιανισμό ή δεξιά προσπαθεί να συγκροτήσει ένα ιδεολογικό υπόβαθρο, που θα αποτελέσει αντίστίθμισμα σε άριστερες λύσεις, επιτρέποντας της συγχρόνως ή να καταλή-

Η πρόσφατη εκδήλωση του «Στασίνου» δείχνει την έκταση που παίρνει μέσω στα πλαίσια της δεξιάς αυτή ή προσπάθεια. Ο «Στασίνος», ένα φιλολογικό σωματείο το οποίο έχει συγκεντρώσει τις πιο συντηρητικές και άρτηριοσκληρωτικές καταστάσεις των Έλλήνων Φιλολόγων και που ποτέ δεν πήρε θέση πάνω σε συ-

θέματα μεταξύ τους. Η παρουσία του Προέδρου του ύφυπουργού Παιδείας, του Αρχιεπισκόπου και του διευθυντή της ΕΜΕ σ' αυτή την εκδήλωση, στην οποία τονίστηκε ή πίστη στον ελληνοχριστιανισμό και ή αποκάλυψη ότι ή ΕΜΕ ένισχύει από καιρό το σωματείο αυτό, δείχνει ακόμη

προσωπικότητες και σωματεία της δεξιάς.

Είναι χαρακτηριστικό πως πίσω από αυτό τον όρο σ' όποια δέν έγινε καμιά ανάλυση (έχτος από την περίπτωση του Αρχιεπισκόπου) καλύ-

προέκυψαν μέσα στην κατάσταση που δημιούργησαν στην Κύπρο το πραξικόπημα και ή εισβολή. Είναι φυσικό ή δεξιά να αισθάνεται αδυναμία ενόσω ή πολιτική που ακολουθεί από το '74 και μετά έχει δημιουργήσει σειρά από κοινωνικά

Εξεί σ' έναν συμβιβασμό ή στην περίπτωση της ολοκληρωτικής αδιαλλαξίας των Τούρκων να διεξάγει κάποιο αγώνα πάνω σε σωβινιστική βάση, που δέν μπορεί φυσικά παρά να καταλήξει όπως και ο αγώνας του 55-59 στην αποτυχία.

σιαστικά προβλήματα της Κύπρου και της παιδείας της, παρά μόνο ήταν υπέρμαχος, ήτι δήποτε σωβινιστικού έρχόταν από την Ελλάδα, έγινε ένα μέσο συσείρωσης διαφόρων φροσμάτων της δεξιάς, που ως τώρα εμφανίζονταν σαν έντι-

ότι ή δεξιά σαν πλειοψηφία οδηγείται σε πιο αντιδραστικές τοποθετήσεις, πράγμα που την καθιστά αλοκληρωτικά αδύναμη να δώσει ένα διέξοδο στις δύσκολες καταστάσεις που περνά ή Κύπρος.

Επιστολή στη Σοσιαλιστική Εκφραση

Αγαπητή Σοσιαλιστική Έκφραση,
Επειδή είσαι μια από τις πολύ λίγες φωνές που υψώνονται για να υπερασπίσουν με συνέπεια τα συμφέροντα των εργαζομένων, θέθελα να θέξω ένα θέμα που τελευταία απασχόλησε πάρα πολύ τους δημόσιους υπάλληλους.
Αναφέρομαι συγκεκριμένα, στην τελευταία συμφωνία της ΠΑΣΥΔΥ με την κυβερνητική πλευρά, για το θέμα των ήμερομισθίων υπαλλήλων και την υιοθέτηση του ώραριου που επικρατούσε πριν από την εισβολή.

Η συμφωνία που έπιτευχθηκε αποτελεί ένα συμβιβασμό που έγινε με ανάγκια συναισθήματα δεκτός από τη μάζα των υπαλλήλων. Αλλά σε τούτη την επιστολή δέν μ' ενδιαφέρει τόσο ή ουσία της συμφωνίας, όσο ή διαδικασία που ακολουθήθηκε μέχρι τη σύναψή της. Ένώ αρχικά είχε αναφερθεί στους υπαλλήλους, πως θα καλοούνταν για να ψηφίσουν στους χώρους δουλειάς τους και ν' αποφασίσουν οι ίδιοι για το θέμα, τελικά τούτο όχι μόνο δέν έγινε, αλλά αντίθετα παρουσιάστηκε ή συμφωνία που

κλείστηκε σαν τετελεσμένο γεγονός.
Πιστεύω πως ή τήρηση των δημοκρατικών διαδικασιών είναι απαραίτητο στοιχείο για τη δημιουργία και λειτουργία ενός σωστού συνδικαλιστικού φορέα. Οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα ν' αποφασίζουν για τα προβλήματα τους οι ίδιοι. Τούτο εξ άλλου αποτελεί και τη μόνη ασφάλεια για την προάσπιση των συμφερόντων τους.
Εύχαριστώ,
ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

ΔΙΩΞΗ ΚΑΘΗΓΗΤΗ

Επιστολή για πειθαρχική δίωξη που στάλθηκε σε καθηγητή της Λεμεσού. Το κείμενο της επιστολής μιλά από μόνο του. Οι ίδιες οι κατηγορίες δείχνουν την αντιδραστική νοοτροπία που βρίσκεται πίσω απ' αυτές. Πέραν από τη συγκεκριμένη περίπτωση την οποία δέν εξετάζουμε πιστεύουμε ότι ή πολιτική σκοπιμότητα που εξυπηθετείται είναι ολόφανερη: ή φίμωση κάθε προοδευτικής φωνής και ή διατήρηση και επέχταση ενός κλίματος όπου θα μπορούν να επικρατούν οι συντηρητικές, δεξιές τοποθετήσεις και αντιλήψεις. Δέν μας εκπλήσσει το κατηγορητήριο όσο κι' αν θυμίζει Μακκαρθυικές εποχές ή πιο κοντά μας τις δίωξεις της Χουντικής έφταετίας ενάντια σε καθηγητές με δημοκρατικές προοδευτικές πεποιθήσεις. Δέν μας εκπλήσσει γιατί σίγουρα οι πρεσβευτές της αντιδραστικής ιδεολογίας υπάρχουν αντικειμενικά στο χώρο μας και υπάρχουν κύρια και μέσα στο κράτος. Διώξεις αυτού του τύπου στρέφονται ενάντια και ναρκοθετούν την πορεία για μια πιο δημοκρατική, ελεύθερη εκπαίδευση, όπως τή διακηρύσσει ο Υπουργός Παιδείας δρ. Χρ. Σοφινός.

Επιστολή για πειθαρχική δίωξη που στάλθηκε σε καθηγητή της Λεμεσού. Το κείμενο της επιστολής μιλά από μόνο του. Οι ίδιες οι κατηγορίες δείχνουν την αντιδραστική νοοτροπία που βρίσκεται πίσω απ' αυτές. Πέραν από τη συγκεκριμένη περίπτωση την οποία δέν εξετάζουμε πιστεύουμε ότι ή πολιτική σκοπιμότητα που εξυπηθετείται είναι ολόφανερη: ή φίμωση κάθε προοδευτικής φωνής και ή διατήρηση και επέχταση ενός κλίματος όπου θα μπορούν να επικρατούν οι συντηρητικές, δεξιές τοποθετήσεις και αντιλήψεις. Δέν μας εκπλήσσει το κατηγορητήριο όσο κι' αν θυμίζει Μακκαρθυικές εποχές ή πιο κοντά μας τις δίωξεις της Χουντικής έφταετίας ενάντια σε καθηγητές με δημοκρατικές προοδευτικές πεποιθήσεις. Δέν μας εκπλήσσει γιατί σίγουρα οι πρεσβευτές της αντιδραστικής ιδεολογίας υπάρχουν αντικειμενικά στο χώρο μας και υπάρχουν κύρια και μέσα στο κράτος. Διώξεις αυτού του τύπου στρέφονται ενάντια και ναρκοθετούν την πορεία για μια πιο δημοκρατική, ελεύθερη εκπαίδευση, όπως τή διακηρύσσει ο Υπουργός Παιδείας δρ. Χρ. Σοφινός.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ
3η Απριλίου, 1978.

Κύριον
Γεώργιον Μοράρην
Α' Τεχνικής Σχολής Λεμεσού (άπογ.)
Λεμεσόν.

Πληροφόρησε ότι σύμφωνα με το Μέρος I του Δευτέρου Πίνακος (άρθρο 70(β)) του Νόμου 10 του 1969 ή Αρμόδια Αρχή με διόρισε έρευνώντα λειτουργό προς εξέταση καταγγελίας του Διευθυντή του σχολείου σας Δ. Φιλιππίδη εναντίον σας.

Σύμφωνα με την καταγγελία αυτή δυνατό να έχετε διαπράξει πειθαρχικό αδίκημα ενεργώντας ή συμπεριφερόμενος "κατά τρόπον ο οποίος δυνατόν να δυσφημήση την εκπαιδευτική υπηρεσίαν... ή να τελήη εις κλονισμόν της έμπιστοσύνης του κοινού εις την εκπαιδευτικήν υπηρεσίαν" (άρθρο 48, παρ. 16 του Νόμου 10 του 1969). Συγκεκριμένα κατηγορησε ότι

- (α) έχετε άγνοήσει επανειλημμένως "κάποιο αναλυτικό πρόγραμμα κατά τη διδασκαλία σας στο μάθημα της Ιστορίας κατά το χρονικό διάστημα Νοεμβρίου 1977- Μαρτίου 1978"
- (β) έχετε πολιτιολογήσει επανειλημμένως κατά τη διάρκειά του μαθήματος κατά την ίδια χρονική περίοδο και
- (γ) έμφράσατε σε συγκέντρωση καθηγητών και μαθητών στις 2 Μαρτίου 1978 στο σχολείο σας άμβιβολίες για την ύπαρξη του Χριστού.

Σύμφωνα με το Μέρος I του Δευτέρου Πίνακος (άρθρο 70(β)4) έχετε δικαίωμα να άκουσθεύτε. Συνεπώς σας παρανάλώ όπως έχω προφορικώς ή γραπτώς τις παρατηρήσεις σας για τις καταγγελίες αυτές την προσεχή Παρασκευή 7η Απριλίου και ώραν 11.30 π.μ. στο γραφείο του Διευθυντή της Α' Τεχνικής Σχολής Λεμεσού.

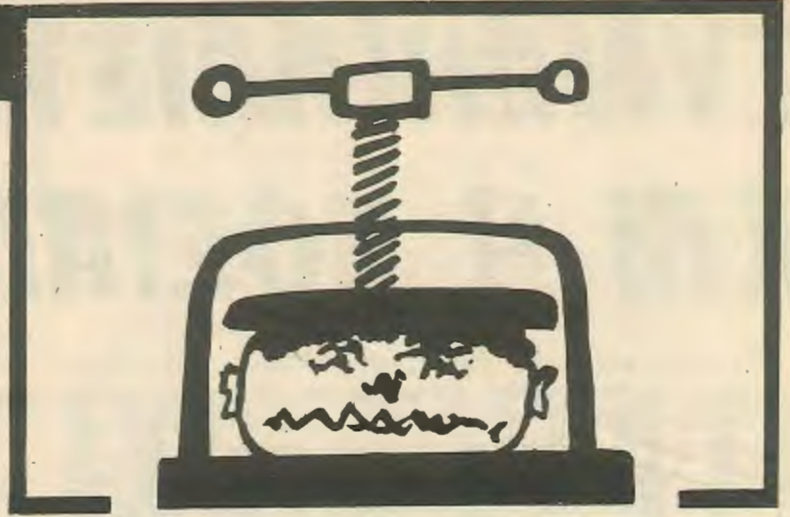
(Π. Περούιάνης)
Έρευνών Λειτουργός

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

28 Μαη 1978:

20 ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ

ΣΥΝΕΔΡΙΟ Δ. Ν. Δ. ΛΟΪΖΟΥ

Έδω και μερικές βδομάδες ξεκίνησε με έντατικό ρυθμό η προσυνεδριακή περίοδος. Χαρακτηρίζεται σαν έντονη, και μετά την πληθώρα εισηγήσεων που έτοιμάστηκαν από το Κεντρικό Συμβούλιο, τες Έπαρχιακές Έπιτροπές και τες Σχολικές Οργανώσεις, τὰ διάφορα έγγραφα και εισηγήσεις άρχισαν νά παίρνουν τήν τελική τους μορφή όπως θά παρουσιαστούν στο Συνέδριο. Τὰ διάφορα έγγραφα και εισηγήσεις καλύπτουν ένα πλατύ φάσμα του χώρου που κινείται και δρά η ΔΝΔΛ.

Το επίπεδο συζήτησης είναι αρκετά ψηλό και η συλλογικότητα των διαφόρων οργάνων όσο και των μελών της ΔΝΔΛ είναι άπολυτη.

Το συνέδριο της ΔΝΔΛ χαράζει τον δρόμο στο μαθητικό κόσμο για ένα δημοκρατικό σχολείο. Με τον μαθητικό συνδικαλισμό, τήν πολιτικοποίηση και τή λαϊκή παιδεία πιστεύουμε ότι θά μπορούμε

Το 2ο Παγκύπριο Συ-

δλοι οι μαθητές νά ζήσουμε ελεύθερα μέσα στο σχολείο και επίσης νά αναπτυχθούμε σαν άτομα με ολοκληρωμένη

σεις θά άρχισουμε νά δημιουργούμε από το έπιόμενο φύλλο.

★ Ξέρουμε ότι η δράση μας

ματος μπορεί νά ρθει μόνο με μια εύρύτερη κοινωνική αλλαγή. Επίσης ξέρουμε ότι μόνο με σκληρούς άγώνες μπορούμε νά κερδίσουμε τὰ αιτήματα που

- Λαϊκή Παιδεία -

- Ελευθερος μαθητικός συνδικαλισμος -

= Πολιτικοποίηση =

προσωπικότητα και ελευθερη σκέψη.

Χαρακτηριστικά, στέλεχος της ΔΝΔΛ δήλωσε. ...Το 1ο Παγκύπριο Συνέδριο της ΔΝΔΛ έβαλε τες δομές και το 2ο Συνέδριο της ΔΝΔΛ θά είναι το ξεκίνημα για το κτίσιμο του μαθητικού κινήματος.

Τὰ διάφορα έγγραφα καλύπτουν τόσο τὰ έσωτερικά όσο και τὰ έξωτερικά θέματα που σχετίζονται με τήν δράση της ΔΝΔΛ. Αποσπάσματα από τὰ διάφορα έγγραφα και τες εισηγή-

και η δουλειά μας μπορούν νά φέρουν μονάχα τή ποσοτική αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος, μιας και η ποιοτική αλλαγή του εκπαιδευτικού συστή-

μάζουμε μιάς και η άστική τάξη είναι άπρόθυμη νά κάνει τέτοιες παραχωρήσεις έφόσον θά είναι ενάντια στα συμφέροντά της.

η άστική τάξη μέσω της συντηρητικής μόρφωσης και γενικά της παιδείας προσπαθεί νά μετατρέψει το σχολείο σε τόπο παραγωγής εργατικών χεριών για τή βιομηχανία και τους ίδιους τους μαθητές σε υπηρέτες του καπιταλιστικού συστήματος.

... Έλλειψη της πολιτικοποίησης στα σχολεία σημαίνει δημιουργία ανέλευθέρων, άβουλων και άδιάφορων, χωρίς προσωπικότητα ανθρώπων που είναι έτοιμοι νά δεχτούν κάθε μορφής έπιρρασμό.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

Στο φύλλο της Χαραυγής (14.5.78), στη στήλη που είναι αφιερωμένη για συζήτηση με την ευκαιρία του επικείμενου 14ου Συνεδρίου του ΑΚΕΛ, δημοσιεύτηκε ένα άρθρο με τίτλο «Το συνδικαλιστικό κίνημα στην κρίσιμη τετραετία» υπογραμμένο από κάποιον Ν. Δ. από τη Λάρνακα. Στο πιο πάνω άρθρο ο συγγραφέας επιτίθεται έντονα ενάντια στην εφημερίδα μας, με διάφορα επίθετα και βρισιές, έχοντας φαινομενικά την εντύπωση πως η έλλειψη επιχειρημάτων μπορεί να πληρωθεί με χαρακτηρισμούς αστήρικτους και βρισιές.

Για όσους δεν διάβασαν το άρθρο που δημοσιεύτηκε στη «Χαραυγή», αναδημοσιεύουμε μερικούς από τους χαρακτηρισμούς που εκτοξεύονται ενάντια στην εφημερίδα μας για να κρίνουν οι ίδιοι το περιεχόμενο του άρθρου και τη σημασία του. Έτσι κατά το συγγραφέα, ακολουθούμε «δημοκρατική ταχτική», «φτηνή δημοκρατία» λέμε «κούφια συνθήματα», «βιάζουμε μικροαστικές επαναστατικές διακηρύξεις», δεν είμαστε σε θέση να κάνουμε «επιστημονική ανάλυση των αντικειμενικών δεδομένων σε κάθε στάδιο του αγώνα» (ένω ο άρθρο-

γράφος της Χαραυγής είναι επιστήμονας και όλοι οι άλλοι πρέπει να ακούουν τις συνταγές και τις γνωματεύσεις του). Πάνω απ' όλα είμαστε «άριστερές» δυνάμεις σε εισαγωγικά. Δεν ξέρουμε ποιοι είναι αυτοί που δίδουν τίτλους άριστερου, αλλά όπως και να χει το πράγμα δεν θ' αποταθούμε στον κ. Ν. Δ. για να μας δώσει κανένα τίτλο. Μας αρκεί το ότι η εφημερίδα μας έχει καθιερωθεί μέσα στη νεολαία και το λαό σαν μια πρωτοπόρα επαναστατική εφημερίδα στην υπηρεσία των εργαζομένων και της νεολαίας.

Αλλά ως έλθουμε στην ουσία των ισχυρισμών του άρθρογράφου. Μας κατηγορεί πως προσπαθούμε να παραπλανήσουμε την εργατική τάξη για να δημιουργήσουμε άλλες Συντεχνίες τις οποίες να καθοδηγούμε έμεις. Η κατηγορία τούτη είναι ανυπόστατη, γιατί ποτέ δεν προωθήθηκε καιμιά τέτοια ιδέα από τη Σοσιαλιστική Έκφραση. Αντίθετα εκείνο που υποστηρίζουμε έμεις είναι η ενδυνάμωση και συνένωση των υφιστάμενων συνδικαλιστικών φορέων, μέσω της εκδημοκρατισμού που θα επιτρέψει την άμεση συμμετοχή των εργατών στη λήψη των αποφάσεων για τα αιτήματά τους. Δεν ξέρουμε αν διαφωνεί σε

τούτο το σημείο ο άρθρογράφος, γιατί πουθενά δεν αναφέρει στο άρθρο του την ανάγκη για μια τέτοια συμμετοχή των ίδιων των εργατών στο πάρσιμο των αποφάσεων, ούτε στο ποιά πρέπει να είναι η σχέση ανάμεσα σε ήγηση και βάση. Το άλλο σημείο που θίγει το άρθρο είναι το θέμα της εκλογής ανάμεσα στο σοσιαλισμό και την απελευθέρωση της Κύπρου. Η εκλογή του πρώτου, ισχυρίζεται ο συλλοκληρωτική καταστροφή της Κύπρου. Για μας δεν μπαίνει μπροστά μας μια τέτοια εκλογή. Είμαστε βέβαιοι πως ο απελευθερωτικός αγώνας προποθεί το μετασχηματισμό πολλών οικονομικών δομών και θεσμών. Στις αλλαγές τούτες αντιδρά βέβαια η δεξιά, αλλά η υποχώρηση απέναντι της ισοδυναμεί με υποθή-

κευση και της ίδιας της ανεξαρτησίας της Κύπρου. Την ανάλυση μας την έχουμε παρουσιάσει πολλές φορές. Πρόσφατα απαντήσαμε λεπτομερώς πάνω σε τούτο το γραφέας, θα οδηγήσει στην θέμα στο σ. Π. Βαρνάβα της ΠΕΟ, όταν επιτέθηκε στην εφημερίδα μας. Έδώ θ' αναφέρουμε απλώς πως η κινητοποίηση και στρατεύση των οικονομικών πόρων της Κύπρου στην υπηρεσία του απελευθερωτικού αγώνα, σίγουρα δεν αντιστρατεύεται ούτε τον απελευθερωτικό αγώνα ούτε το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό. Τούτο το πνεύμα είναι που άπηχει η Σ. Ε., αλλά και το εκλογικό πρόγραμμα του Σ. Κ. ΕΔΕΚ που κατατέθηκε μπροστά στο λαό πριν από την εκλογή του γένου Προέδρου της Δημοκρατίας. Ζ. Π.

ΟΙ « ΠΙΕΣΕΙΣ » ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Σε πρόσφατες δηλώσεις του ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έκαμε σαφές ότι η πολιτική της κυβέρνησης εντοπίζεται στην προσπάθεια να πιεσθεί η Τουρκία από διάφορες δυνάμεις για να υποβάλει λογικές προτάσεις για λύση του Κυπριακού προβλήματος. Ταυτόχρονα απέκλεισε τη δυνατότητα στρατιωτικής αναμέτρησης αφού η Κύπρος είναι αδύνατη σ' αυτό τον τομέα.

Φοβούμαστε ότι γίνεται προσπάθεια να δικαιωθεί μια πολιτική και να στηριχτεί μια νεκρή διαδικασία, αφού η μόνη γραμμή που παρουσιάζεται σαν υπαλλακτική στην υφιστάμενη είναι η γραμμή της στρατιωτικής επίθεσης.

Βέβαια υπάρχουν πολλοί που πιστεύουν πως μπορούμε με μια επιθετική στρατιωτική ενέργεια να σφάξουμε τους Τούρκους και να τους ριξουμε στη θάλασσα. Όμως το πρόβλημα δεν είναι ποιά από τις δυο παραπάνω γραμμές θα επιλεγεί, αλλά ποιά είναι η σωστή γραμμή και κατά τη γνώμη μας ούτε η μια ούτε η άλλη είναι σωστές.

Η μισή Κύπρος βρίσκεται κάτω από κατοχή. Ο πληθυσμός είναι απόλυτα διαχωρισμένος και το νησί κυβερνούν αντίστοιχα δυο οικονομικές ολιγαρχίες, η Ελληνοκυπριακή και η Τουρκοκυπριακή, που εξυπηρετούν συμφέροντα ξένα προς τα συμφέροντα του λαού, Ελλήνων και Τούρκων. Ο λαϊκός αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό περνά κατ' ανάγκη μέσα από τον αγώνα ενάντια στα συμ-

φέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας και την αντιμετώπισή. Αν δεν κατανοήσουμε αυτή την αρχή είναι αδύνατο να μεθοδεύσουμε σωστά τον αγώνα για την απελευθέρωση του τόπου μας από την ξένη κατοχή.

Από την άλλη πολλοί Τουρκοκύπριοι συναγωνιστές καταλαβαίνουν ότι ο αγώνας μας είναι κοινός και ότι έχθροί μας είναι ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός, τα κατοχικά

στρατεύματα και οι δυο οικονομικές ολιγαρχίες του τόπου. Καθημερινά μηνύματα που φτάνουν με διάφορους τρόπους από τα κατεχόμενα το επιβεβαιώνουν αυτό.

Το πρόβλημα δεν βρίσκεται λοιπόν ούτε στην άρση του εμπάργκο, ούτε στην προσπάθεια να πεισθεί η Τουρκία σε λογικές προτάσεις ούτε στις απειλές για στρατιωτική επίθεση ενάντια στους Τούρκους.

Το πρόβλημα βρίσκεται στη λύση των βασικών οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων του λαού με ταυτόχρονη εξουδετέρωση της οικονομικής ολιγαρχίας, στον εξοπλισμό του λαού, στην κατάργηση της μυστικής διπλωματίας και στη δημιουργία του κοινού αντικατοχικού, αντιιμπεριαλιστικού μετώπου με τους Τουρκοκυπριούς εργατές και αγωνιστές.

Αυτή είναι η μόνη υπαλλακτική γραμμή στη γραμμή που αποδεδειγμένα οδηγεί σε συνεχή αδιέξοδα, με αποτελέσματα καταστροφικά στο ήθικόν του λαού και της κυπριακής υπόθεσης.

Εμείς θα αγωνιστούμε για την υλοποίηση αυτή της γραμμής.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλς
Τιμή φύλλου 50 μίλς.

Οι επίταγες στο λογαριασμό
05-8-00 4572 Λαϊκή Τράπεζα
Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.